

udbredt til folkeskolens lærere, hvordan man lærer børn at læse.

Svar (30/1 98)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det er ikke rigtigt, at adskillige generationer af danskere har fået en så dårlig læseundervisning i folkeskolen, at de som unge og voksne nærmest er funktionelle analfabeter. Der er naturligvis nogle unge og voksne, som er dårligere til at læse, end man kunne ønske og sikkert også forvente. Det viser bl.a. en undersøgelse om danskernes læsefærdigheder, som Carsten Elbro udførte for Undervisningsministeriet i 1991. I denne undersøgelse var det de midaldrende og ældre, som var de dårligste læsere og her må folkeskolens ansvar ligge mange år tilbage i tiden. Undersøgelsen gør også rede for, at en af årsagerne til manglende læsefærdigheder opleves som et stedse stigende problem er, at kravene til den enkeltes læse- og skrivefærdigheder i de seneste år er vokset betydeligt. Nyere internationale undersøgelser af voksnes læsefærdigheder viser i øvrigt, at det vigtigste for voksnes læsefærdigheder er, at de bruger og derved vedligeholder det, som de har lært.

Den advarsel vi fik ved offentliggørelsen af den internationale læseundersøgelse fra 1991 af læsefærdigheder blandt børn i 3. klasse og de mange initiativer, der siden er sat i gang for at styrke læsningen, synes at have en positiv indflydelse på udviklingen. De seneste undersøgelser viser, at eleverne i 1. klasse læser bedre end for 10 år siden.

Den nye folkeskolelæreruddannelse, som træder i kraft fra august i år, lægger op til forbedringer vedrørende kommende læreres uddannelse i, hvordan man lærer børn at læse. Beskrivelser af mål og centrale kundskabs- og færdighedsområder er for tiden til høring. Herudover tages der på bl.a. Danmarks Lærerhøj-skole og Danmarks Pædagogiske Institut en række efteruddannelsesinitiativer inden for området. På den baggrund tror jeg, at vi kan se ganske fortrøstningsfuldt på fremtiden.

Spm. nr. S 1184

Til undervisningsministeren (23/1 98) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at stoppe misbruget af den fri ungdomsuddannelse?«

Begrundelse

Den seneste tid har det været fremme i tv og andre medier, at unge under lov om fri ungdomsuddannelse kan tage på feriebetonede udlandsophold til eksotiske steder. Andre former for misbrug har også været fremme i debatten.

Svar (28/1 98)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Generelt set ser jeg det som en fordel, at loven om den fri ungdomsuddannelse giver de unge mulighed for at indlægge uddannelsesdele på udenlandske skoler, pædagogisk tilrettelagte udvekslingsprogrammer, studieture eller udvekslinger, hvori der indgår elementer af frivilligt arbejde. Det er en del af lovens formål, at de unge som led i deres uddannelsesplan kan indlægge dele, der foregår i udlandet. Det sker under forudsætning af, at indholdet af disse er i overensstemmelse med det mål, som elev og vejleder i fællesskab har sat for uddannelsen. Disse dele kan enten have form af skolebaseret undervisning, være led i den unges eget projekt eller være lønnet/ulønnet praktik i organisationer eller foreninger, der har deres virksomhed i udlandet. Derimod kan den unge ikke indlægge dele, der er feriebetonede. Ansvar for, at dette ikke sker, påhviler den uddannelsesansvarlige skole.

Jeg skal understrege, at den unge selv skal betale for transport, ophold og forsikringer i forbindelse med dele i den fri ungdomsuddannelse, der foregår i udlandet.

Dernæst skal jeg oplyse, at jeg ved to bekendtgørelsesændringer i efteråret 1997 har strammet tilskudsbetingelserne til den fri ungdomsuddannelse. Herunder er det blevet præciseret, at der kun kan ydes tilskud til pædagogisk tilrettelagte aktiviteter. Det er den uddannelsesansvarlige skoles opgave at påse, at dette overholdes, når der søges tilskud til køb af